

Norsk

Pris kr. 0,80

Hefte 2 1947

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer
blant annet:*

*Døden
gjennom
rekken.*

Vi presenterer:
Einar Hauger, Oslo.

Spill jeg husker.

Norgesmesterskapet for klubber 1947.

Kampene i 2. runde ga følgende resultater:			
53	Duplikatklubben, Steinkjer — Hjerter Ess, Trondheim	85—75	
54	Namsos Br.kl. — K. K. 34, Steinkjer	90—70	
55	Ogdal Br.kl. — Nauma, Namsos	w. o.	
56	Last Trick, Tr.heim. — Fannrem Bridgeklubb	89—71	
57	Trondhjems Br.kl. — Ruterknekt, Trondheim	84—76	
58	Forcingklubben, Trondheim — Centrum, Trondheim	84—76	
59	Kristiansund Bridgekl. — Molde Duplikatklubb	83—77	
60	Aalesunds Klubselskab — Aalesunds Br.kl.	85—75	
61	Grand, Alesund, Raumaknektene, Andalsnes	94—66	
62	Bergens Br.kl. — Brigeklubben 1937, Høyanger	97—63	
63	K. N. A., Bergen — Voss Br.kl.	83—77	
64	Knektene, Bergen — Doubleton, Bergen	82—78	
65	B. P. F.'s Br.kl., Bergen — Spartre, Bergen	83—77	
66	Sandnes Br.kl. — Mandals Br.kl.	97—63	
67	Stavanger Handelsfor. Br.kl. — Stavanger Br.kl.	86—74	
68	Bridgeklubben 1938, Kr.sand — Lillesand Br.kl.	89—71	
69	Kristiansand Br.kl. — Foreningens Br.kl., Kr.sand	91—69	
70	Notodden Bridgekl. — Grimstad Bridgeklubb	98—62	
71	Tvedestrand Br.kl. — Arendals Bridgeklubb	87—73	
72	Bole og Borgestad Bridgekl. — Kongsberg Br.kl.	84—76	
73	Larvik Br.kl. — Adler, Brevik	94—76	
74	Momp, Skien — Porsgrunns Br.klubb	97—63	
75	Skiens Br.klubb — Hårdt Slag, Sandefjord	85—75	
76	Hvitvingfoss Br.klubb — Holmestrand Br.kl.	86—74	
77	Nøtterøy Br.kl. — Sandefjord Bridgeklubb	99—61	
78	Horten Br.kl. — Strømsø Br.kl., Drammen	85—75	
79	Tønsberg Br.kl. — Drammens Arb.for. Br.kl.	100—60	
80	Krødsherad Br.kl. — Hadelands Glassverks Br.kl.	90—70	
81	Kongsvinger Br.kl. — Hof Br.kl.	89—71	
82	Stange Br.kl. — Lillehammer Bridgeklubb	97—63	
83	Gjøvik Br.kl. — Kapp Br.kl.	87—73	
84	Hamar Br.kl. — Eidsvoll Br.kl.	96—64	
85	Jessheim Br.kl. — Høyenhall Br.klubb	92—68	
86	Strømmen Br.kl. — Nordkisa Bridgeklubb	98—62	
87	Grålum Br.kl. — Tistedalen Br.klubb	83—77	
88	Selbak Br.kl. — Oppegård Br.kl.	90—70	
89	Sarpsborg Br.kl. — Vestby Br.kl.	80—80	
90	Spaess, Oslo — Vienna, Oslo	92—68	
91	Buff, Oslo — Murernes Br.kl., Oslo	85—75	
92	Tofte Br.kl. — Oslo Br.kl.	83—77	
93	Bridgekameratene, Oslo—Gubbelaget i B.u.l., Oslo	80—80	
94	Forcingklubben, Oslo — Hokksund Br.kl.	86—74	
95	Fellows, Oslo — Asker Br.kl.	80—80	
96	Singelton, Oslo — Duplikatklubben, Oslo	89—71	
97	Blommenholm Br.kl. — Bekkelagshøgda Br.kl.	95—65	
98	Stratos, Kolbotn — Thor, Oslo	85—75	
99	K. N. A., Oslo — Frigg, Oslo	82—78	
100	A. B. C., Oslo — L. B. O., Oslo	89—71	
101	Forsikringsfunksj. Br.kl., Oslo — Drammens Br.kl.	86—74	
102	Faresonen, Oslo — Økonomenes Br.kl., Oslo	87—73	
103	O. H. F., Oslo — Den Merkantile Klub, Oslo	98—62	
104	Astra, Oslo — Gamlebyens Br.klubb, Oslo	93—67	
105	Moss Br.kl. — Bonus, Oslo	84—76	
106	St. Olavs Klub, Drammen — Squeeze, Oslo	91—69	
107	Golia Br.kl. — K. N. A. K. K., Oslo	91—69	
108	Progress, Oslo — Nordstrand Bridgeklubb	81—79	
109	Ruter To, Oslo — Riksrevisjonens Br.kl., Oslo	80—80	
110	Kløverknekt, Oslo — Ski Br.kl.	99—61	
111	Askim Br.kl. — De 4 Ess, Oslo	84—76	
112	Systemklubben, Strømmen — Toppscore, Oslo	85—75	
113	Sinsen Br.kl. — Favoritt, Oslo	99—61	
114	Coups, Oslo — Bærum Br.kl.	92—68	
115	Rex, Oslo — Odd, Oslo	83—77	
116	Hjerterknekt, Oslo — Sporveiens Br.kl., Oslo	82—78	
Følgende kamper skal spilles i 3. runde:			
117	Namsos Br.kl. — Ogdal Br.kl.		
118	Duplikatklubben, Steinkjer — Forcingklubben, Trondheim.		
119	Last Trick, Trondheim — Trondhjems Bridgeklubb.		
120	Kristiansund Br.kl. — Stange Br.kl.		
121	Grand Alesund — Aalesunds Klubselskab.		
122	Knektene, Bergen — K. N. A., Bergen.		
123	B. P. F.'s Br.kl. — Bergens Br.kl.		
124	Sandnes Br.kl. — Stavanger Handelsforeningens Br.kl.		
125	Bridgeklubben 1938, Kr.sand — Kristiansands Br.kl.		
126	Skiens Br.kl. — Tvedestrand Br.kl.		
127	Notodden Br.kl. — Momp, Skien.		
128	Bole og Borgestad Br.kl. — Larvik Br.kl.		
129	Nøtterøy Br.kl. — Hvitvingfoss Br.kl.		

(Forts. s. 20.)

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORUND

Nr. 2

Februar 1947

18. årgang.

Redaktør: R. HALLE. Postboks 120, Bestun. Tlf. 55 93 34

Red.sekretær: ROLF BØE. Eugeniagt. 1. Tlf. 46 02 91

Utgitt av A. M. Hanches Forlag. Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81

Abonnement: Kr. 8,00 pr. år.

Lossalg: Kr. 0,80 pr. nummer

Et feilgrep.

Som våre lesere har sett, ble bykampen Oslo—Stockholm vunnet av svenskene, langt mer overlegent enn noe annet bridgeoppgjør mellom de to nasjoner. Svenskene stillet sitt desidert sterkeste lag: veteranene *Kock—Werner* (europamestre 1939) og det nye, unge par *Wohlin—Lilliehöök*, som tross sin ungdom er av europeisk toppklasse.

Oslo hadde vanskeligheter med lagoppstillingen. Fire desiderte bylagsspillere, som for et par måneder siden var med og vant bymatchen mot København — riktignok meget knepent — kunne ifølge kretsstyrets vedtak ikke komme i betraktning av disiplinære grunner. (Det er like godt å si det som det er!) Norges uomtvistelig beste bridgespiller, forøvrig nordisk mester sommeren 1946, ble forbigått fordi han i høstsesongen hadde oppholdt seg i Sverige, hvor han er forlovet. (Hva skal Reidar Andersen, Sigmund og Birger Ruud, Asbjørn Halvorsen og mange andre idrettsmenn si, som representerte Norge i internasjonale matcher i alle de årene de oppholdt seg i utlandet mer enn hjemme?) Men enda var syv av de norske mestrene fra Nordisk ligen, hvorav bare en kom på laget.

Vi tror det var en feil, at man ikke brukte den stammen, som her forelå, — i gamle eller nye kombinasjoner. Vi tror

også at det er en feil å legge vekt på resultatene fra parturneringer, som alltid er sterkt sjansebetont. Lagturneringer er en langt sikrere dyktighets- og formmåler, og her hadde Oslo kretsstyre bl. a. sin egen, meget representative og solide krets-serie å bygge på.

Resultatet var at en tok ut et par fra B-klassen, og et hvis lag har hatt vanskelig for å hevde seg i A.

Vi bringer i dette nummer en artikkel av Forbundets president, med en kritisk vurdering av spillerne og deres innsats. Et lag som er tatt ut, har krav på å bli skånet for kritikk på forhånd. Men vi finner det prinsipielt riktig, at spillernes innsats, og berettigelsen av deres uttagning, droftes åpent og hemningsløst *etterpå*. Representasjonsspillere i bridge er for såvidt i samme klasse som fotballspillere, skøyteløpere, hoppere og langrennsløpere på ski, og andre idrettsmenn som forsvarer landets farger i internasjonale konkurranser under publikums vaktsumme øyne. De må tåle kritikk, og det samme gjelder dem som har ansvaret for uttagning.

Hvis en skal prøve å finne en linje i kretsstyrets uttagning, må det være en som er bestemt av ønsket om å la unge, lovende spillere få større selvtillit og kamprutine. Men dette hensyn skulle ikke tilgodesees på kvalitetens bekostning i en viktig inter-

Rektor Midsem er død.

Det er bare et par måneder siden rektor A. Midsem sendte ut en ny bridgebok, klar og velskrevet som all hans produksjon. Lørdag 25. januar døde han, 80 år gammel.

Det er kombinasjonen skolemann og kortentusiast som skapte bridgeforfatteren Midsem, som gjennom alle år har stått i en særklasse i Norden. Når bridgespillet har fått en så enestående bredde og popularitet her i Norge, og til dels også i våre

neboland, er det ikke minst hans fortjeneste.

Hans lærebøker var pedagogiske mesterverker, lettfattelige og tindrende klare i framstillingen, spennende og underholdende, og med den fortrolige tone, som straks skaper kontakt med leseren. Ved siden av sine pedagogiske bridgepublikasjoner skrev han også noveller og fortellinger med bridgemotiver, fine psykologiske studier ved det grønne bord, hvor Midsem aldri overså mennesket bak kortene. «Auksjonsbridge», «Hvorledes man skal melde og spille i bridge», «Bridgens fundament», «Meldinger i bridge», «Spillet i bridge» og de tre uforlignelige «100 spill fra mesterhånd» er alt sammen bøker som har hørt med til folkelesning. Midsem har også redigert bridgespalten i forskjellige aviser.

I ca. 10 år har Midsem hver fjortende dag kåsert om bridge i radio, og det er sikkert ikke for mye sagt at disse bridgekåserier hørte til Kringkastingens mest populære programposter.

Innen bridgens organisasjoner har rektor Midsem spilt en framtreddende rolle, han var bl. a. Norsk Bridgeforbunds første president og ble senere dets første æresmedlem.

Etter å ha falt for aldersgrensen som rektor ved Ålesunds offentlige høyere allmenskole flyttet Midsem til Lillesand. Men han var alltid til stede i Oslo når større landsturneringer eller internasjonale turneringer ble spilt, og hans nærvær skapte en egen alvorstilt og forventningsfull stemning blant spillerne. Bridgens grand old man fulgte med i hver detalj, og alle følte hans øyne hvilende på seg, våkne og kritiske, men også forståelsesfulle og forsonende.

R. H.

nasjonal match, hvor vi har vårt renommé som Nordens ledende bridgenasjon å forsvare.

Det var stor skuffelse blant publikum, adskillig desorientering blant de svenske spillere og en forståelig matt stemning blant de norske. Vi tviler ikke et øyeblikk

på at hvert enkelt medlem av styret i Oslo Bridgekrets ved uttagningen har stemt etter sitt beste skjønn, og uten å ta utenforliggende hensyn. Men det totale resultat ble et stort feilgrep, som det bør trekkes lærdom av.

Spillet i parturneringer.

AV ROLF BØE

De fleste spillere tar med seg robberteknikken over i parturneringer, med som regel et dårlig resultat. I turneringer — og særlig i parturneringer, må en prøve på om mulig å få flere poeng enn andre par i samme retning, men det spiller ingen rolle om en får 10 poeng mer eller 1000 poeng mer. (Vi ser for øyeblikket bort fra 10-poengsdifferansen i grand over-uttgang, som i enkelte turneringer ikke teller). Kan en ikke klare å få flere poeng enn andre bord, må en iallfall prøve på ikke å få mindre.

Nå er det sørgelige at de fleste bøker om bridge bare behandler robberbridge, tiltross for at kanskje de fleste nå spiller duplikat. Jeg skal i noen artikler framover peke på forskjellen mellom robber og parturnering.

♠ 10 5 3
♥ D Kn 5
♦ E K Kn 6 5 4
♣ D

	N	
V		Ø
	S	

♠ K D 4 2
♥ K 4
♦ D 10 9 3
♣ K 5 4

Syd spiller 2 spar etter følgende meldingsforløp:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♣	1 ♦	1 ♥	1 ♠
2 ♥	2 ♠	pass	pass
pass			

Nords 2 spar er forståelig i duplikat, han regner med en femkortfarge i Syd, og han vil nødig si 3 ruter hvis de kunne ha 2 spar i kortene. Hjerteress kom ut, fulgt av ruter 8. Bordet tok kongen, og Øst la toeren. I robber ville problemet ganske enkelt vært å spille så safe som mulig på 2 trekk, men i duplikat — og særlig i parturnering — må en først undersøke hva andre bord muligens kan ha meldt. Og da finner en at 2 eller 3 ruter

er sannsynlig. I ruterkontrakt vil en kunne få 4 trekk, som gir 130 poeng. Syd må derfor legge an sitt spill slik at han får minst 130 poeng i sparkontrakt, det vil igjen si at 2 trekk — 110 — gir et dårlig spill og 3 trekk — 140 — et godt spill.

Når Syd er kommet så langt er resten lett. Det gjelder bare å plasere kortene slik at 3 trekk er oppnåelig, det vil igjen si at De ikke må tape mer enn 2 sparstikk, selv om motparten stjeler en ruter. Jeg skal ikke belaste spalteplassen med å fortelle hvordan, det finner De nok ut selv.

Et annet spill av samme type:

♠ Kn 5 4
♥ 4 2
♦ K 7 5 4
♣ E K Kn 5

	N	
V		Ø
	S	

♠ E K 6 3
♥ K 7 5
♦ 8
♣ 10 9 8 6 4 3

Syd spiller 3 spar, Øst har meldt hjerter. Vest begynner med hjerter 3, Øst får for esset, og gir kløver 2 i retur. Vest legger liten, og Nord får for knekten. Så kommer en hjerter til kongen, hjerter til trumf knekt, ess og konge i spar, og så er spørsmålet, skal De spille en spar til og håpe på sparfordeling 3—3, eller spille safe på 3 trekk? De ser over kortene igjen, og finner ut at motparten neppe kan få mer enn 3 trekk i kløver, hvis de bruker nierregelen. Østs kløver 2 må jo være en singleton. Det vil igjen si at 3 trekk i spar må være bra, og følgelig skal De spille safe på 3 spar. Får De 4 trekk kan det hende De får ½—1 poeng mer, men hvis De går bet mister De sikkert mange flere poeng.

Poenget i begge disse spillene er som sagt at De skal undersøke hva andre bord

En bridgeprat med Halle, eller:

Døden gjennom rekken.

Selv om det er sterk sjøgang skal det mye til at en passasjer på en større, moderne Atlanterhavsiarer faller overbord. Og når det er hele tre passasjerer som forsvinner på den måten, da kan det umulig skrives på ulykkens konto. De savnede er *kastet* overbord, ikke falt, mine herrer.

Det var inspektør *Ralph Wilkins* som førte ordet. Kapteinen, *John Deans*, skipslegen, dr. *William Chaston* og skipets detektiv, *Alvin Gray*, var hans tilhørere. *Ralph Wilkins* var egentlig på ferie, men, som han også sa, det har ennå ikke hendt i menneskehetens historie at en ferierende kriminalist unngår å komme ut for et mord.

— Dere politifolk tenker bare i forbrytelser og drap, avbrøt doktoren ham. Det er vel fordi dere *ønsker* at det skal være galt fatt. Hvis alle mennesker døde på en

naturlig måte og alle formuer og verdigjenstander forble hos deres rettmessige eiere, hva skulle vi da med *Scotland Yard* og hele dets tusentallige stab av velbetalte funksjonærer? Det er som med offiserer, de er aldri så strålende opplagt som når en krig bryter løs.

— Ja visst, ja visst, inspektør *Wilkins* lot ikke til å føle seg det minste truffet. Offiserer ønsker krig, vi politifolk ønsker mord, brannmenn går naturligvis omkring og håper på at hele landet skal stå i lys lue, og mannskapet på en redningsskøyte takker Gud for hvert skipbrudd. Hvor anderledes er ikke innstillingen hos legestanden. Dere blir rent ulykkelige hver gang en sykdom vinner innpass i en menneskekropp, eller en patient melder seg på kontoret.

— La oss komme tilbake til saken, falt

kan ha kommet i, og legge an spillet etter dette. Det er ikke om å gjøre alltid å spille på maksimum. heller ikke å spille safe, men å spille slik at De iallfall ikke får et dårligere resultat enn de andre bordene.

Her er et annet eksempel:

♠	10 8 4 2				
♥	7				
♦	E 6 4 2				
♣	9 6 4 3				
<table style="border-collapse: collapse; width: 100%;"> <tr> <td style="padding: 2px 10px;">N</td> <td style="padding: 2px 10px;">Ø</td> </tr> <tr> <td style="padding: 2px 10px;">V</td> <td style="padding: 2px 10px;">S</td> </tr> </table>		N	Ø	V	S
N	Ø				
V	S				
♠	E K Kn 7 5				
♥	9 4				
♦	K 5 3				
♣	8 7 2				

Motparten har meldt seg opp i 4 hjerter, og De har stampet i 4 spar. Alle er i faresonen. Vest begynner med hjerter K, og skifter til ruter D. Nord legger liten, og Øst syveren. De stikker med kongen, slår sparesset, begge følger, og spiller en

liten ruter til esset. Så trekker De en spar fra bordet, Øst legger liten. Og nå er spørsmålet, skal De ta sparfinessen, eller slå kongen og håpe på damen hos Vest?

I robber hadde De hatt et valg, prosentvis er det kanskje en liten fordel ved å toppe, men fordelene er ikke stor. Men i en parturnering har De ikke noe valg i det hele tatt. Hvis spardamen sitter hos Vest, kan 4 hjerter ikke vinnes. Da vil De og makker kunne få 2 sparstikk og 3 ruterstikk. Og når De har stampet mot en kontrakt som ikke kan vinnes, må De i alle tilfelle få et dårlig spill, enten De går 500 eller 800 i bet.

Derimot må De ikke gå mer enn 500 i bet *hvis* motparten skulle ha 4 hjerter, det er langt viktigere. De må derfor spille på den muligheten, og knipe med sparknekten. Sitter damen hos Vest får De et dårlig spill, men det ville De fått enten De toppet eller knep. Deres eneste sjanse til å få et godt spill er at Øst har damen igjen.

kaptein Deans inn. Såvidt jeg forstår går mr. Wilkins hypotese ut på at det foreligger en forbrytelse. Et tredobbelt mord, hvis jeg har oppfattet ham rett. Men der det foreligger en forbrytelse, må det vel også være en forbryter?

— Ja visst, ja visst, samtykket inspektør Wilkins. Der det er en forbrytelse, er det også en forbryter. Det er meget godt sagt, kjære kaptein. Hele kriminologien hviler på dette aksiom. Vel, vel, mine herrer, et skip er dog et mindre samfunn enn en by på Londons størrelse, og det har faktisk hendt at vi har knepet forbrytere i London også.

*

La oss rekapitulere det som er hendt, sa Wilkins til Gray, da de litt senere på dagen satt i et hjørne for seg selv i baren.

Tre av skipets 600 passasjerer er sporløst forsvunnet. Det er den styrtrike diamantgrubeier *Paul Watson* og det er ekteparet *Blasing*. De hørte til de meget få passasjerer som ikke hadde vært plaget av sjøsyken, og det er på det rene at de satt og spilte bridge da lyset gikk på grunn av en feil ved anlegget, kl. 12,15. Lyset kom tilbake 8 minutter senere, men det er tydelig at spillet ikke ble gjenopptatt. Og ett er iallfall sikkert: da kelneren innfant seg med regningen like før kl. ett, var hele selskapet borte. Han fant det påfallende, så meget mer som mr. Watsons jakke hang på en stolrygg, og det var etterlatt forskjellige ting, bl. a. en sølvblyant, et sigarettetuie og en dameveske. Han ventet et kvarters tid, men satte seg så i forbindelse med kabintjeneren, som undersøkte de savnedes kahytter, men fant dem tomme. Så ble De vekket, Gray, og det første De gjorde var å vekke meg.

— Da vi kom opp i røkelugaren, fortsatte Wilkins, fant vi alt slik som det var da kelneren forlot rommet. Ifølge regnskapsblankettene må Watson og Blasings ha spilt tremannsbridge inntil en ukjent fjerdemann sluttet seg til. Så fortsatte de alle fire, men hadde bare fått spilt to spill. I det første spillet fikk Watson og hans makker utgang med fire trekk i grand. I det siste spillet gikk Watson 1 bet. Da stikkene var lagt meget omhyggelig ned,

kan vi rekonstruere alle fire hender. Det er temmelig sikkert at Watson førte kortene som spiller. De ni stikkene lå nærmest den stolen hans jakke hang på. Til høyre for ham må mrs. Blasing ha sittet, det fremgår både av den etterlatte veskes plasing, og av en regnskapsblankett, som tydelig er ført med kvinnehånd. Watsons makker var Blasing, sigarettetuiet med hans initialer og regnskapsblanketten, med hans karakteristiske skrift, begge plasert vis a vis Watson, forteller oss det.

— Følgelig satt den ukjente fjerdemann til venstre for Watson, bemerket Gray, tydelig stolt av sin skarpsindighet.

— Ja visst gjorde han det, fortsatte Wilkins, men det er foreløpig også det eneste vi vet om ham. Er det ikke forbannt, Gray, at den mannen som interesserer oss mest, også er den vi vet minst om. Hadde robberer vært fullført, ville hans navn stått på regnskapsblankettene, men da hadde han riktignok neppe latt dem ligge igjen på bordet. Nå har vi bare «Vi» og «De» å holde oss til. Det er bare en bokstav jeg har funnet, løselig skrevet i et hjørne på Watsons blankett, nemlig C. Den kan være førstebokstaven i navnet til den mystiske fjerdemann, men den kan like gjerne være myntet på en av Watsons veddeløpshester eller elskerinner. At fjerdemannen er ombord, er sikkert nok, kapteinen har holdt manntall, og det er ikke andre som mangler enn Watson og Blasings, hverken av mannskapet eller av passasjerene.

— Altså må vi ta oss av alle hvis navn begynner på C, skjøt Gray inn.

— Ja visst, ja visst, hold øye med alle C'ene, De Gray, det er foreløpig vårt eneste holdepunkt. Akkurat da kelneren var inne med forfriskningene, som ble bestilt pr. telefon, var den ukjente naturligvis ikke tilstede. Ingen har sett ham gå inn i eller ut av røkelugaren, og han må ha vært temmelig sikker på at ingen kunne rope at han var den fjerde i selskapet. Ellers hadde han ikke våget å gjøre det han gjorde.

— De mener stadig, at han har drept de tre andre?

— Ja visst, ja visst, svarte Wilkins. Bartenderen forteller at det var fullt av

tusenpundsedler i Watsons lommebok, da han betalte noen drinker han hadde fått for middag. En sydafrikansk grubeier følger seg ikke som et menneske hvis han ikke har en formue i kontanter på seg. Han henger heller ikke fra seg jakken med pengene over en annen stol enn den han selv sitter på. Derfor vet vi hvor han satt under spillet. Motivet for mordet er gitt i og med at det ingen lommebok var i jakkelommen da vi skulle se etter. Det er nok vår venn fjerdemannen som har tatt vare på Watsons kontanter.

— Men såvidt jeg forstår, avbrøt hans kollega ham, var Blasings ikke akkurat noen pengefolk?

— Nei, det var de sikkert ikke, og når de i det hele tatt reiste på luksuskabin, var det et ledd i deres metier. De var profesjonelle kortspillere, et dyktig og godt samspilt par, kanskje ikke direkte falskspillere til daglig, men den type korthaier, som bor på luksushoteller og reiser med luksUSDampere i håp om å finne et offer, som kan finansiere både oppholdet, reisen og det de ellers måtte trenge for å leve. De var ikke særlig heldige med partiet igår. Watson spilte gjerne høyt, men han var også en meget dreven spiller. Jeg har det fra kapteinen, som kjente ham fra atskillige reiser. Heller ikke fjerdemannen var noe offer, jeg skulle tvert imot anta at han var den beste spilleren av dem alle.

— De mener, sa Gray, at han har ryddet ekteparet av veien fordi de ellers hadde kunnet rope ham.

— Ja visst, ja visst, De skulle prøve å komme inn i Scotland Yard, De Gray, det kan da ikke være noen oppgave for en mann med Deres evner å pusle med disse tyveriene her ombord. Hvor synes De forresten vi skulle begynne?

— Jeg er en altfor interessert bridge-spiller til ikke å foreslå at vi begynner med å rekonstruere det siste spillet. Det skulle vel også passe Dem, Wilkins, hvis jeg ikke husker feil er De britisk mester i bridge?

— Ja visst, ja visst, sa Wilkins og trakk en lapp opp av lommen. Her har De spillet, Gray, jeg har tillatt meg å rekonstruere det på egen hånd, og jeg skulle tro, at det er riktig kort for kort.

Mr. Blasing.

♠ 9 7 4
♥ K D 8 4 3
♦ K 6 4
♣ 5 2

Den ukjente.

♠ Ingen
♥ E Kn
♦ E D 8 7 5
♣ E D 9 7 6 5

N	
V	Ø
	S

Mrs. Blasing.

♠ 8 6 5 3 2
♥ 10 7 6
♦ 9 2
♣ 10 8 4

Watson.

♠ E K D Kn 10
♥ 9 5 2
♦ Kn 10 3
♣ K Kn

Watson må ha spilt fire spar, den ukjente har vel åpnet med kløver og siden meldt ruter. Etter stikkene å dømme kom ru. Ess ut etterfulgt av en liten ruter etter styrkekast hos Øst. Watson kom inn på knekten og måtte nå trumfe fem ganger, ellers får jo Øst stjelestikk.

— Men jeg forstår ikke, avbrøt Gray, hvordan Watson da kunne gå bet. Spiller han nå hjerter, står jo kontrakten hva enten Vest bruker esset eller knekten første gang.

— Jeg tror De er en større detektiv enn kortspiller, min kjære Gray. Vest har nok *hverken esset eller knekten* i hjerter på

Problem

av dr. Th. Egidius.

♠ D 8
♥ K 9 8 2
♦ E 10 9 7
♣ E 5 2

♠ 7 6
♥ D 7 4
♦ K 8 5 3 2
♣ 9 7 6

N	
V	Ø
	S

♠ K 10 4
♥ Kn 6 3
♦ D 6 4
♣ K D 8 4

♠ E Kn 9 5 3 2
♥ E 10 5
♦ Kn
♣ Kn 10 3

Duplikat. Ved de fleste bord kom Syd i 4 spar og fikk 10 eller 11 stikk. Ved et bord fikk han 12 stikk, men utspillet var *ikke* hjerter.

Hvilket kort spilte Vest ut og hvordan skal det spilles? (Tenkt som problem med åpne kort.)

(Løsningen finnes på side 18)

det tidspunkt, dem har han kastet på Watsons spar, like uanstrengt som han senere kastet Watson og Blasings på sjøen. Det er Øst som kommer inn, på hjerter 10, han spiller kløver tilbake, og dermed er Watson ferdig.

— Et fantastisk motspill, utbrøt Gray.

— Ja visst var det et fantastisk motspill, og det må være et godt hode på den karen som kunne prestere det. Men nå tror jeg, kjære kollega, at De blander dem med passasjerene, det kan alltid dukke opp et eller annet av interesse. Så skal jeg snakke litt med skipets folk i mellomtiden.

Det var gått fire dager, og saken var stadig like uopplært. Kaptein Deans, dr. Chaston, Gray og Wilkins satt i salongen og Wilkins foreslo bridge. Både kapteinen og doktoren var lidenskapelige kortspillere, men alle stusset, da Wilkins antydte en kurs av 10 pund.

— Det er for høyt, sa Gray, en kan bli ruinert på noen få timer.

— Jeg spiller ikke høyere enn 1 pund, sa kapteinen bestemt.

— Ikke jeg heller, støttet doktoren ham.

— Som dere vil, sa Wilkins, men la oss komme igang.

De hadde spilt en times tid, Wilkins hadde nettopp gitt, men i samme øyeblikk gikk lyset. Alle reiste seg og styrtet mot utgangsdøren. Kapteinen rev den opp, og skulle akkurat til å løpe ut på dekket, da lyset kom igjen. Han ringte straks ned til vakthavende maskinist, som fortalte at en sikring hadde gått.

— Det er fælt som sikringene flyr på denne turen, bemerket kaptein Deans og tok opp kortene. De fire hender og plaseringen var:

<p>Chaston.</p> <p>♠ 9 2 ♥ E D 8 6 2 ♦ K 7 5 4 ♣ 8 5</p>	<p>Wilkins.</p> <p>♠ E K D 7 6 4 ♥ 9 4 3 ♦ 8 ♣ 10 7 4</p>	<p>Gray.</p> <p>♠ Kn 10 8 5 ♥ 7 5 ♦ E D 10 6 ♣ E K 9</p>				
<table style="margin: auto; border: 1px solid black; padding: 5px;"> <tr> <td style="padding: 2px 5px;">N</td> <td style="padding: 2px 5px;">O</td> </tr> <tr> <td style="padding: 2px 5px;">V</td> <td style="padding: 2px 5px;">S</td> </tr> </table>			N	O	V	S
N	O					
V	S					
<p>Deans.</p> <p>♠ 3 ♥ K Kn 10 ♦ Kn 9 3 2 ♣ D Kn 6 3 2</p>						

Gray var kommet i 3 grand, Wilkins hadde meldt spar og kapteinen spilte ut sin singleton. Wilkins tok E K D og en liten spar. Kapteinen kastet K Kn 10 i hjerter! Og dermed var Gray ferdig. Nå kunne hjerterfargen ikke godspilles uten at Wilkins kom inn på hj. 9, og han satt med to godspilte spar.

— Mesterlig motspill, sa Gray.

— Ja visst, supplerte Wilkins, et aldeles fantastisk motspill, kjære Gray. Har De virkelig allerede glemt poenget?

— Jo, nå begynner det å demre for meg, kom det usikkert fra Gray, mens han så seg forskrekket omkring.

— Ja visst begynner det å demre for Dem, sa Wilkins og reiste seg. Og i mellomtiden ser jeg meg nødt til å arrestere Dem, kaptein John Deans, som mistenkt for mordet på Watson og ekteparet Blasing. Det gjør meg meget ondt å måtte gjøre det, kaptein, både fordi De er en prektig sjømann og en gudbenådet bridgespiller. Men det er min plikt.

Gray og Wilkins lå i hver sin kurvstol på dekket, og Gray var et sammenhengende spørsmålstejn.

— Jeg hadde det enkle utgangspunkt, begynte Wilkins, at man ikke uten videre kan skyve tre mennesker overbord. De måtte i tilfelle først slås i svime, og siden løftes

Hvorfor ikke spille bedre bridge?

Redaktør R. Halles bridgeakademi vil hjelpe Dem med det.

Skriv etter plan for våre korrespondansekurser.

Redaktør R. Halle Bridgeakademi.

Postboks 3. Slemdal pr. Oslo. Tlf. 699756.

over rekken, og det er for meget forlangt, selv av en sterk mann. Å pufte tre mennesker overbord kan man bare gjøre, når *det ikke er noe rekkverk*. Der hvor langgangen settes ut, kan et stykke av rekken fjernes. Denne porten i rekken er svingbar på den ene siden, mens den andre er festet til den faste delen av rekken ved en bolt med en splint i. Porten er like ved den røkesalongen hvor Watson og Blasings befant seg før de forsvant. Da jeg en aften prøvet å åpne porten, var det umulig å få ut bolt'en, enda jeg brukte hammer. Jeg rådførte meg da med en av styrmennene, og han fortalte at det var et eget snitt med splinten, en slags hjemmelaget patenllås, som bare skipets folk var fortrolig med.

Følgelig måtte morderen være en av mannskapet.

Et annet moment, fortsatte Wilkins, pekte i samme retning. Det elektriske anlegget som gikk i stykker, må ha været svekket på forhånd, men hvem andre enn skipets folk kan gå ned i maskinrommet og begynne å fikle med ledninger og sikringer i kassen? Og ikke hvem som helst av mannskapet kunne være morderen, for Watson spiller ikke kort med hvem som helst. Det måtte være en av skipets offiserer. Jeg begynte ovenfra og sendte et code-telegram til Scotland Yard, som allerede dagen etter kunne bekrefte at kaptein Deans' økonomi var i en sorgelig forfatning som følge av noen uheldige spekulasjoner på New York-børsen. Da jeg fikk brakt på det rene at kapteinen var en mesterlig bridgespiller, begynte sammenhengen å bli temmelig klar. Men det avgjørende beviset manglet jeg, og her var det at det rekonstruerte spillet gjorde sin nytte.

Jeg laget et spill med et lignende poeng, som jeg vet at knapt en blant ti tusen bridgespillere ville ta ved kortbordet. Jeg ville ha høyst mulig kurs, nettopp for ikke å risikere at kapteinen skulle gi avkald på det briljante motspillpoenget, av frykt for å vekke min mistanke.

— Og jeg var dum nok til å protestere mot kursen, kom det ulykkelig fra Gray?

— Det spilte ingen rolle, kjære venn, kapteinens bridgeærgjerrighet viste seg sterkere enn hans frykt for å bli avslørt. Det er mulig han hadde en mistanke, men

han ga pokkeren i alle forsiktighetsregler og spilte som enhver ærekjær bridgespiller ville ha gjort, når han først øynet muligheten for beten. Og det var nok for meg. Nå kunne jeg trykt gå til arrestasjon, og en senere undersøkelse i hans lugar brakte Watsons 25 000 pund for dagen. Men jeg tror aldri jeg hadde våget å undersøke kapteinens rom uten den visshet som spillet hadde gitt meg.

— Det var altså Dem som arrangerte feilen ved lysanlegget?

— Andre gangen var det meg, i samarbeide med maskinisten, som slo av hovedbryteren etter et avtalt signal. Så fjernet jeg de kortene som var gitt, og erstattet dem med de jeg hadde ordnet på forhånd og hadde liggende klar i fire bunker i lommene. Men første gang var skaden i lysanlegget kapteinens verk. Det var en stormfull natt, og både Watson og Blasings styrtet naturligvis ut, i den tro at det var livet om å gjøre. Kapteinen holdt dem et øyeblikk igjen på dørterskelen, løp ut og åpnet porten i rekken, og det skulle ikke mye assistanse til for å få dem ut i havets dype fellesgrav. Det var en trist affære, min kjære Gray. Ikke så meget for Watsons skyld, som var en brutal tyr og en hensynsløs pengematador, heller ikke for Blasings, hvis yrke var en skamplett på alt det De og jeg forstår ved kortspill. Men kaptein John Deans var en bedre skjebne verd. For et hode, og for en spiller! Det skulle ikke være tillatt for skikkelige folk å spekulere på børsen.

— Bare et spørsmål til slutt, sa Gray. Jeg har nå tilbrakt fem dager med å granske alle personer hvis navn begynner på C. Men de var temmelige likegyldige alle sammen, og jeg skal betro Dem på fallrepet, at den eneste jeg hadde mistenkt var dr. Chaston. Sånn kan en bli avsporet, når en ikke har Deres kombinasjonsevne, Wilkins. Det var som De sa, C'en på Watsons blankett kunne like gjerne markere en veddeløpshest eller en elskerinne.

— Ja visst kunne den det, svarte Wilkins smilende. Men den gjorde det ikke. Snille Dem, Gray, De har vel ikke glemt morsmålet Deres? John Deans var da *captain*.

R. Halle.

Spill jeg husker.

AV EINAR HAUGER.

Einar Hauger fra Rex er en av Oslos støeste og solideste spillere. Sammen med sin hustru har han gjennom en rekke år plasert seg blant de beste i flere større parturneringer, deriblant i eliten og parmesterskapet.

Hauger er også utpreget teoretisk anlagt, og våre lesere vil sikkert huske hans tankevekkende betraktninger om nye Vienna-varianter her i bladet.

Når en har vært med i konkurranse-bridge i noen år, opplever en jo atskillig både av godt og ondt. Nå har jo de fleste heldigvis en egen evne til hurtigst mulig å la de dårlige spill gå i glemmeboken, mens de gode eller heldige blir husket og pusset på så de skinner med stadig sterkere glans.

Men jeg husker godt da jeg begynte å spille bridge for alvor. Jeg kom fullproppet med teori, og syntes selv jeg var pokker til kar. Nå hendte det imidlertid gjentatte ganger at jeg f. eks. kom i en «riktig» kontrakt på to ruter eller kløver med 2 eller 3 trekk hvor de fleste andre var kommet i en grandkontrakt med 2 eller 3 trekk. Likedan gikk det når jeg spilte «fint» og «safe» på en kontrakt. Jeg fikk da ofte et stikk eller to mindre enn de andre, så jeg lærte omsider at det bare er i avisturneringer (og i Amerika) at kortene sitter slik at sånt lønner seg. Dette utelukker selvfølgelig ikke at en alltid må søke å finne den beste og sikreste måte å spille på, særlig da når det ikke koster noe. Jeg husker også den første gang jeg hadde den ære å bli omtalt i dagspressen (dog uten navns nevning), idet det sto noe slikt: «I et spill kom et par hurtig og smertefritt opp i 6 grand, og da motparten i all troskyldighet tillot seg å doble, ble det prompte redoblet. Motparten nøyde seg med å notere 2200 for seg på slippen, mens det etter resultatet i virkeligheten skulle ha vært 3400.»

Hva som imidlertid ikke ble nevnt var

meldingsforløpet. Jeg husker ikke kortene så helt nøyaktig, men jeg hadde noe slikt:

♠ E D 10 x x
♥ Ingen
♦ E K x x
♣ K Kn x x

Jeg åpnet med 1 spar og makker meldte 3 hj. Jeg sa 4 ru. og makker 4 hj. Så kom 4 gr. fra meg (Blackwood), og makker svarte 5 ru. Jeg regnet da hurtig ut at når makker hadde *minst* 3 1/2 HS og bare et ess, måtte vi jo ha alle de konger og damer som fantes i stokken, følgelig meldte jeg 6 gr., og da motparten var så frekk å doble, øynet jeg chansen til alle tiders topp, altså: redobler. Det ble spilt ut en ruter, og makker la opp følgende kort:

♠ x
♥ E K D x x x x
♦ x x
♣ x x x

Tablå! Det ble altså *ikke* topp på oss!

I det hele tatt skjer det meget rart i turneringer. Her forleden åpnet jeg i fjerde hånd med 1 hj. Min makker svarte 3 hj., og jeg sa skyndsomt pass. Våre hender var følgende:

♠ D Kn 7 4
♥ K 5 2
♦ E Kn 7 3
♣ 8 6

N
V Ø
S

♠ 10 6
♥ E 10 7 6 3
♦ D 6
♣ E 10 7 4

Kl. Kn. kom ut, og fikk beholde stikket, Øst kastet styrke med nieren. Så fulgte kl. 3 som jeg stakk med esset. Jeg antok at utspillet var fra en doubleton. Jeg spilte en liten spar, og blindemanns knekt ble stukket av Øst med kongen. Han returnerte sp. 3, og Vest stakk med esset

og returnerte spar. Denne ble tatt av blindemann, og Øst fulgte med sp. 2. Jeg håpet at Vest hadde ru. K. og la derfor en kløver. Så fulgte en liten trumf fra bordet, Øst la liten og jeg brukte tieren som holdt! Nå begynner det å bli moro! Jeg spilte ru. D., Vest dekket med kongen, og blindemann fikk stikket for esset. Så fulgte hj. K. og liten hjerter, og knekten og damen falt hos Øst, og nå hadde jeg jo en perfekt tosidig skvisposisjon:

♠	7			
♥	Ingen			
♦	Kn 7			
♣	Ingen			
<table style="border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px 5px;">N.</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">S</td></tr> </table>		N.	V Ø	S
N.				
V Ø				
S				
♠	Ingen			
♥	6			
♦	6			
♣	10			

Når siste trumf spilles, må Vest kaste en ruter, fra bordet ble da kastet sp. 7, og Øst var ferdig.

Dette måtte jo bli topp, da det ikke er mer en 9 stikk i kortene. Imidlertid viste det seg at et par hadde meldt og fått 3 grand, og et annet par hadde spilt 4 hjerter doublet og fått 11 stikk! Dette hadde foregått på følgende måte:

Vest (som er en meget god og kjent spiller) spilte av en eller annen mystisk grunn ut sp. 8! Fra bordet ble det lagt liten, og Øst fant ingen grunn til å ofre sin konge, altså fikk spilleren for tieren. Nå ble ru. D. spilt, og Vest dekket ikke! Så ruter til knekten, og på ru. E. forsvant så spillerens siste spar. Det ble så spilt kløver fra bordet. Øst brukte damen og spilleren esset. Bordet ble satt inn på trumf og så kløver igjen, og Øst la kongen! Ja, nå er det jo det samme hva han spiller igjen. Spilleren får stjålet en kløver, og Vests kl. Kn. faller da. Således tapte spilleren bare et kløverstikk og et trumfstikk. Bridgen er i sannhet mangfoldig!

Vests og Østs kort var:

♠	E 9 8 5	<table style="border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px 5px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠	K 3 2
N							
V Ø							
S							
♥	9 8		♥	D Kn 4			
♦	K 8 6 5		♦	10 9 2			
♣	Kn 3 2		♣	K D 9 5			

E. Hauger.

BRIDGEKONGEN PRIVAT

Ely Culbertson: En mann og syv liv. Halvorsen og Larsens Forlag.

Culbertsons selvbiografi er et stort verk på mange hundre sider, og vi kan gjerne si med en gang at det er en av de interessanteste vi har lest. Enten en er bridge-spiller eller ikke vil en ha utbytte av å lese boken, men selvsagt vil bridge-spillere være mest interessert i å lære bridgekongen å kjenne privat.

Ely Culbertson er født i Kaukasus, faren var en amerikansk gruveingeniør og moren datter av en kosakkgeneral. Han er født og oppvokst i Russland, og det var først under studieårene at han lærte det øvrige Europa og Amerika å kjenne. Det er nok så betegnende at han, da han søkte om en stilling som tolk for amerikanerne under den første verdenskrigen, ikke ble godtatt fordi han ikke kunne nok — engelsk, russisk og fransk var han ekspert i, men sitt eget lands språk kunne han ikke.

Studiene ble nærmest en fiasko, han fikk ikke bestemt seg for hva han skulle studere, og det gikk mer og mer over til kortspill. Han hadde lært å spille «vint» i Russland, en spill som er forbløffende likt auksjon-bridge, og han hadde ingen vanskelighet med å gå over til bridge. Som spiller var han forsteklasses, og da han vanligvis spilte med høy kurs, og mot folk som hadde råd til å betale, fikk han snart en bra inntektskilde. Og så traff han Josephine.

Josephine var ansatt som assistent hos Work, datidens ledende bridgeekspert. Culbertson spilte mot henne noen ganger, men det viste seg snart at hans ideer om meldingene var annerledes enn hennes (og Works). De hadde mange diskusjoner om dette, men til slutt fikk Culbertson henne til å prøve systemet, og dermed var alt i orden. De to spilte sammen i mange harde kamper, og vant omtrent alle, dels fordi de spilte bedre enn motparten og dels på grunn av Culbertsons system.

De giftet seg, og noen år senere fant Culbertson at økonomien måtte underbygges bedre, og han bestemte seg derfor til å bli bridelærer og skrive en bok om sitt system. Når han først skulle skrive en bok ville han imidlertid slå på stortrommen, og historien om hvordan han klarte å finansiere det hele, uten en dollar i startkapital, er så fantastisk at det er vanskelig å tro.

Og så kom gjennombruddet. Han reiste til England og slo et representativt engelsk lag, og samme dag som seiren var sikret, kom blåboken ut i Amerika. Det ble en fantastisk suksess, innen han fikk summet seg var 3 opplag revet bort, og eksemplarene ble solgt nesten fortere enn trykkeriet kunne få dem ferdig.

Svenskene viser sin klasse

Stockholm seiret overlegent i bykampen mot Oslo.

Bykampen Oslo—Stockholm artet seg nærmest som en nedsabling av det svake eller iallfall for anledningen svakt spillende norske lag. Svenskene var bedre i alt, i spill, i meldinger, og i taktikk. Det eneste spørsmål som interesserer er dette: Hvordan ville resultatet blitt hvis Oslo hadde stillet sitt præsumptivt beste lag?

Svaret kan bare bli hypotetisk, men vi for vår del ser ingen grunn til å tvile på at Oslo i såfall hadde kunnet yte en fullt jevnbyrdig motstand. Det skulle framgå allerede av det faktum at Oslo mistet minst 70—80 poeng på *det skjære tull*. To revoker, hvorav den ene ga svenskene en dobbelt lilleslem, som ellers ikke kan vinnes på noen måte, og den andre nesten var like kostbar, hører ikke hjemme i en bymatch og ville heller ikke ha forekommet blant rutinerte spillere. Eller hva skal man si om en frivillig meldt storeslem med tre betes som resultat. Eller en annen slem, meldt uten at motparten hadde oppladt sin røst, men hvor motparten blant annet tar tre trumfstikk, vel å merke ikke ved stjeling, men på honnørkortene E K

Kn i trumf!! Eller om slemmer som dobles uten trumfhold og går hjem og utgangsmeldinger som dobles og vinnes med to overstikk!

Det var synd på svenskene, tross det knirkfrie arrangement, kretsformannen Dawes' utmerkede velkomsttale og varme hyllest til dem på festen, og all gjensynets glede. De reiste for å få en fight, og det fikk de ikke.

Svenskene spiller på en gang maskinmessig sikkert og inspirert, og med den sammensetning laget hadde i Oslo, var det ikke et hår svakere enn det som vant Europamesterskapet i 1939. Kock og Werner spiller like effektivt som før, og Wohlin og Lilliehøk er som par praktisk talt av samme klasse. Oslo stillet med parene: Palmstrøm—Hersest, Hammer—Schroeder-Nielsen og Halle—Knutzon.

Men la oss se på noen av spillene:

♠	10 x x x x x	♠	K n x x
♥	x x x	♥	x
♦	x	♦	K K n x x
♣	x x x	♣	E K K n x x

♠	K D	♥	E x
♥	E K K n x x	♥	D 10 x x
♦	E D x x	♦	10 9 x x
♣	x x	♣	D x x

♠	K D	♥	E x
♥	E K K n x x	♥	D 10 x x
♦	E D x x	♦	10 9 x x
♣	x x	♣	D x x

Stillingen måtte imidlertid sikres. De hadde vunnet første omgang, men var fullt forberedt på mottrekk fra de øvrige bridgeeksperter. Culbertson utfordret derfor den betydeligste av dem — Lenz — til en match over 150 robbere, og da denne matchen endte med en overlegen seier for Culbertson, var saken klar. Culbertsons system hadde seiret.

Så kommer den fantastiske historien om Kem-kortene, hvordan han holdt på å sette flere hunde tusen dollars over styr, og hvordan Kem-kortene til slutt skaffet ham en stor formue, og historien om skilsmissem og den pussige måten de ordnet seg på etter at separasjonen hadde funnet sted.

Boken er mesterlig skrevet, Culbertson har en evne som få til å gi en levende og interessant framstilling, og utstyret er tiltalende. De vil ikke et øyeblikk angre på å kjøpe boken.

R. B.

Svenskene kom i 6 ruter, nordmennene stanset på 3 grand. Kock fikk kontrakten hjem ved et meget elegant spill. Spar kom ut, Øst stakk og returnerte fargen. Kock tok E K i kløver, deretter E og K i ruter. Da Vest viste renons, hadde han bare en sjanse. Hvilken?

At Øst har damen fjerde i hjerter. Dette spilte han på. Knep hjerter, så E K, den fjerde hjerter til trumf osv. ved kryssstjeling, seks trekk. Meget flott!

Her er en spolert norsk syver:

♠ K x x x x
♥ K x
♦ x x
♣ E K x x

♠ x x x
♥ x x x x
♦ D x x x
♣ D x

	N	
V	Ø	
	S	

♠ D x x
♥ Ingen
♦ K Kn x x
♣ Kn 10 9 x x x x

♠ E Kn
♥ E D Kn 10 x x x
♦ E 10 x x
♣ Ingen

Svenskene stanset på 6 hj. Det norske paret kom i 7, som med kløver ut vinnes ganske enkelt med sparfinesse. Men Syd spilte på rundsits i spar og rundsits i hjerter, en betraktelig mindre sjanse, og gikk bet.

Her er en norsk sekser, fullt meldbar etter Vests åpning, men dødsdomt i og med Werner ingen åpning hadde.

♠ K 10 x x
♥ K Kn 9
♦ E D Kn
♣ E K Kn

♠ D Kn x x x
♥ 10 x
♦ K x x x
♣ x x

	N	
V	Ø	
	S	

♠ x x x
♥ E D x x x
♦ x x x
♣ x

♠ E
♥ 10 x
♦ x x x
♣ D 10 9 x x x x

Werner som satt Vest åpnet psykisk med 1 hjerter! Knudtzon doblet, Koch passet og det kom 2 kløver fra Syd. Nord gikk rett i 3 grand, hvorefter Syd meldte 6 kløver. Hjerter kom ut, og resultatet ble en bet.

Et spill som ble meget diskutert:

♠ K Kn x x x
♥ E 7 x
♦ K D x
♣ x x

♠ D x x x x
♥ 8
♦ x x x x x
♣ K x

	N	
V	Ø	
	S	

♠ x x
♥ D x
♦ E x x
♣ E D Kn x x x

♠ E
♥ K Kn 10 9 x x x
♦ Kn x
♣ x x x

Meldingene:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♣	1 ♥	pass	1 ♠
2 ♣	2 ♥	pass	3 ♥
pass	4 ♥	pass	pass
pass			

Kløver K kom ut. Ved begge bord stakk Øst over med esset, tok for kløver D og ruter Ess og fortsatte med?

Med kløver, meget godt motspill. Vest la återren, spilleren stakk over med esset. Så kom en lifen hjerter fra bordet. Nordmannen toppet, og gikk bet, svensken knep og vant.

Nordmannens resonnement: Når Vest har vist dobbelton i kløver, er det ikke sannsynlig at han dessuten har singelton i hjerter. Svenskens: Når Øst returnerer kløver, som han vet vil kreve trumf fra makker, må det være for å beskytte sin hjerterhonnør. Ellers hadde han spilt noe annet.

Etter matchen holdt Oslo Bridgekrets en enkel og stilfull tilstelning, hvor Dawes hyllet seierherrene, Koch vertskapet, N. M. Nielsen bridgespillet som kunst og Werner takket for maten i en spirituell tale, hvor han blant annet berettet om en annonse i et svensk blad: To kvinnelige ping-pong partnere søkes. Obs. Obs! ping-pong er hovedsaken.

Betraktninger omkring bykampen.

Forbindelsen med Stockholm er tatt opp igjen etter sju års pause, og svenskene er så ivrige at de har foreslått returkamp i Stockholm i november allerede. Vi er glad for gjenopprettelsen og håper at våre reisebilgende myndigheter vil innse at intellektuell styrkeprøve mellom landene er like berettiget som fysisk jamføring.

Stockholm sendte oss et meget sterkt lag. Koch og Werner er spillere av høyeste klasse, og deres makkere Lilliehøök — Wohlin kommer hakk i hel. Svenskene hadde derfor ingen vanskelighet med å slå det svakt sammensatte Oslo-lag ganske ettertrykkelig, til tross for at Koch og

Werner etter lørdagens store ledelse søndag tok seg friheter som de neppe ville ha tillatt seg under «close race».

Det norske lag var meget ujevnt. Det hadde bare to spillere av klasse, Halle—Knutzon, som begge individuelt sikkert kan måle seg med svenskene. De gikk også godt i par, til tross for at det var første gang de spilte sammen i turnering, men det var ikke til å unngå at de av og til kom i utakt i sine meldinger. Etter mitt skjønn ville laget ha vunnet betraktelig i styrke ved å sette opp Halle og Knutzon med hver sin innspilte makker.

De øvrige fire spillere på laget var for svake til en så krevende kamp. Hammer — Schröder-Nielsen har flere ganger nådd gode resultater i parturnering, men det er ikke tilstrekkelig kvalifikasjon for lagspill. Parets optimisme var sterkt overdrevet og førte til gjentatte feilvurderinger som ikke kunne veies opp av enkelte heldige blaff. Hammer viste best form, mens hans makker var langt under pari. Det var vel nervene som sviktet. To ganger revoke i samme runde forteller tilstrekkelig om det. Motspillet hos disse to var til dels svakt og til dels rett og slett feil. Tross denne sterke kritikk vil jeg si at paret har muligheter for å nå en god form ved å legge bort sine uvaner. Begge er relativt sterke spillere.

Det tredje par i ensemblet var handicaped på forskjellige måter, først og fremst som viennaspillere. Det er vanskelig nok å by seg fram med viennasystem mot et lag som det svenske, men håpløst med en romantiker på den ene og en empiriker på den andre siden av bordet. Romantikk og empirisme er begge deler bra ingredienser i bridge, men takk — helst blannet — ikke separert. Palmstrøm er en sterk spiller som både har ideer og kombinasjonsevne. Han er dessverre ennå ikke vokst fra barnekammerbridgen og skjemper sitt ellers gode spill med hyppige bluffmeldinger.

Uttaingen av laget har vakt oppmerksomhet. Vi kjenner til at kretsstyret hadde visse vansker grunnet en midlertidig «karantene» for fire av de sterkeste spillere, men av den grunn var det vel ikke nødvendig å gå så langt ned på ranglisten.

Hvorfor velge noveller i internasjonal kamp?

Jeg synes synd på våre svenske venner. De reiste til Oslo i forventning om å møte og beseire våre sterkeste spillere og reiste hjem igjen med en walkover seier.

N. M. Nielsen.

Sinsen Bridgeklubb

hadde et lite lotteri i fjor. Og nå kan de ikke finne vinneren av et par sommerbenklær eller knickers (etter valg), vunnet på lodd nr. 602. Eieren av dette loddet bes henvende seg til Sinsen Optik, Nils Ringen.

Nytt opplag.

REVIDERT VIENNA

av
ROLF BØE

Vil man hevde seg i den stadig hardere konkurranse, må man kunne Vienna til bunns, og hertil skulle Rolf Bøes bok være et ypperlig hjelpemiddel.

Leif Christiansen
(Aftenposten.)

Heftet kr. 7,95

Fåes hos bokhandlerne

A. M. HANCHES FORLAG
OSLO

Jan Dørumsgård, Fetsund, vant turneringslederopp-gaven,

Det ser ut til at vår oppgave for turneringsledere har satt grå hår i hodet på mange, og det er kommet utrolig mange forskjellige løsninger.

De fleste har annullert spillet, under henvisning til § 66, og latt det nye spill gå inn i stedet. Derved vinner lag A kampen med 82—78. Dette er imidlertid en i høyeste grad urettferdig løsning. Lag B har på ærlig og redelig måte oppnådd 1460 poeng i et spill hvor det normalt er umulig å oppnå mer enn 620 poeng. (4 hjerter — 4 trekk er vel naturlig for Øst—Vest.) Og det vil virke meget urettferdig at lag A slipper å tape spillet fordi et av lagets par har gjort en feil.

Skal det overhodet være noen rettferdighet i bridgelovene, må det finnes en løsning som gir lag B seiren. Og vi finner en påminnelse om dette i § 85, som bl. a. sier at turneringslederen ved rettelse av feil skal gå fram slik at det ikke medfører ubillighet i regnskapet.

En naturlig løsning — som en ville ha tydd til hvis en ikke kjente en eneste paragraf i lovene, — er å gi en skjønnsmessig score ved bord 2, hvis det lett lar seg gjøre. Og det er tilfelle her, 4 hjerter er en rimelig og naturlig kontrakt. Det vil derfor være rimelig å gi lag A + 620 ved bord 2. Spillet blir etter dette vunnet av lag B, og totale matchpoeng for spill blir 40—40. Scoren blir 16 210 for lag B og 15120 for lag A, hvilket gir 41—39 for lag B. Resultatet blir at lag B har vunnet med 81—79.

Og så gjelder det å finne en begrunnelse for dette. § 85, siste ledd, sier at turneringslederen kan foreta enhver rettelse av feil som ikke loven forbyr. Nå er det selvfølgelig et spørsmål om ikke § 66 forbyr denne løsning, loven er litt tåkete på dette område, og det skal svært mange juridiske diskusjoner til for å finne ut om det lar seg gjøre å bruke denne paragrafen her eller ikke. Det overlater vi imidlertid til juristene, vi har en reserveparagraf, nemlig § 89, 3. ledd, som sier at turneringslederen skal gi middelscore med

straff, hvis feilen opplagt har betydning for resultatet, og ingen tilstrekkelig straff ellers er foreskrevet i loven. Denne paragrafen kan iallfall opplagt brukes.

Matchpoengene blir først regnet ut til 81—79 for lag A, og deretter gir vi laget så mange straffepoeng at lag B får det poengtall det ville fått hvis spillet var blitt spilt på normal måte ved bord 2. I dette tilfelle blir det 2 straffepoeng.

Riktignok er dette en litt høyere straff enn § 65 antyder, det står at straffen i alminnelighet ikke bør overstige 25 % av hva som kan oppnåes i vedkommende spill — altså 1 matchpoeng — men jeg fester meg ved ordet *bør* og i *alminnelighet*. Situasjonen er eksepsjonell, og derfor bør en kunne sette straffen høyere enn vanlig.

Redaksjonens prinsipielle løsning blir derfor at det fastsettes en naturlig score for spillet ved bord 2, + 620 for Øst—Vest, ifølge § 85. Skulle denne paragraf ikke holde rent juridisk sett, det er et åpent spørsmål, annulleres spillet etter § 66, og lag A fratras 2 straffepoeng som gis til lag B ifølge § 89, 3. ledd. De kan også — hvis De vil — la det nye spillet telle, men da må det gis flere straffepoeng.

I alle tilfelle vinner lag B kampen med 81 mot 79 matchpoeng.

Den beste besvarelsen var innsendt av Jan Dørumsgård, Fetsund, som vil få sin premie tilsendt i posten.

R. B.

Bridgetidningen

Redaktør og ansvarlig utgiver

ERIC JANNERSTEN

Drottninggatan 112,
STOCKHOLM

Pris sv. kr. 10,— (ca. kr. 13,— norske)

Abonnement tegnes ved

A. M. HANCHES FORLAG

Kongensgt. 4, Oslo. — Telefon 41 21 81.

E K S P E R T K L U B B E N

Desemberkonkurransen:

1. pr. Birger Johansen, Drammen.
2. pr. Th. Gjestland jr., Herøya.

Oppgave nr. 3.

♠ 5 2	♠ E D 4 3	
♥ D 4	♥ E K 10	
♦ E K D 6 4	♦ 5	
♣ 6 5 2	♣ K Kn 10 9 8	

N
V Ø
S

Syd spiller 4 spar etter følgende meldingsforløp:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♣	pass	1 ♠	pass
4 ♣			

De sitter Vest, og spiller ut ruter K, som De får beholde. Hva spiller De nå? Hvorfor?

Oppgave nr. 4.

Ingen er i faresonen. De gir og sitter med:

♠ Kn 7 5 3 2
♥ Ingen
♦ E K 5 3
♣ K Kn 9 6

Hva åpner De med? Begrunnelse.

For løsning av disse to oppgaver setter vi som vanlig opp 2 premier. 1. premie er 2 kortstokker i etui fra Emil Moestue A/S, Oslo, og 2. premie er kr. 10,— i kontanter. Løsningen sendes redaksjonssekretæren, Rolf Bøe, innen 14 dager etter at De har mottatt magasinet.

Løsning til oppgave nr. 1.

Meldingene er gått, med Nord—Syd i faresonen:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♠	pass	2 ♦	pass
3 ♣	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

♠ D 6
♥ K 9 5
♦ E K Kn 7 5
♣ 9 4 2

Begrunnelse:

De skal melde 4 eller 5 spar. Redaksjonens løsning er 5 spar, men da mange av løserne har valgt 4 spar, satte vi igang en forespørsel blant ekspertene, og det var såvidt mange som foreslo 4 spar at vi må godta det som riktig løsning. Derimot var alle ekspertene enig i at 4 grand eller spørremelding ikke var bra.

Redaksjonens begrunnelse for 5 spar er følgende: Når makker kan hoppmelde, er det store sjanser til en sekser. Det er imidlertid umulig for Nord å melde noe etter 4 spar, fordi 3 spar ikke er krav. En må innrette meldesystemet sitt slik at det blir adgang til å stanse på utgang, og det lar seg ikke gjøre hvis Nord fortsetter etter 4 spar. Nord's 3 spar kan bare bety noe slikt: Jeg har gode kort makker, og anser ikke utgang for umulig hvis ditt første svar ikke var basert på absolutt minimum, uten tilpassning til spar. Tøy deg til 4 hvis du kan.

Men nå kan ikke Nord fortsette etter 4 spar, da vil det jo bli absolutt umulig å stanse i nettopp denne kontrakten. Syd er så sterk at han ser muligheter for en sekser, hvis makker har et aldri så lite tillegg til sin melding. Damen i spar gjør at fargen blir omtrent gående, den er meget verdifull. Han er imidlertid ikke så sterk at han kan si 4 grand eller komme med en spørremelding, det er ikke så meget spørsmål etter kontrollene som om makker har tillegg. Det er all mulig grunn til å tro at Nord har 2 ess og en høy kløverhonor. Ved å si 4 grand eller komme med en spørremelding må Syd ta avgjørelsen selv til slutt, og det er han ikke riktig sterk nok til.

Vi kan derfor ikke anerkjenne hverken 4 grand eller 5 kløver. Heller ikke kan 3

grand anerkjennes, ikke med damen i spar og 3 små verdiløse kløver. Og heller ikke 4 ruter. Det er opplagt at spillet skal gå i spar, og 3 grand gir makker et galt billede.

Løsning til oppgave nr. 2.

♠ Kn 10 8 2
♥ 7 5 4 3
♦ 8 7 5
♣ 9 4

	N	
V	Ø	
	S	

♠ E K D 6 5 3
♥ 8
♦ E 10 3
♣ E 8 5

Syd spiller 5 spar. Øst har meldt kløver og ruter, og Vest har meldt hjerter underveis. Vest begynner med hjerterkongen. Hvorledes vil De spille som Syd? Begrunnelse?

Det er sannsynlig at Vest er lang i hjerter, og Øst lang i kløver og ruter. Hvis Vest ikke kan stoppe noen av de slette fargene, kan spillet vinnes ved en kombinasjon av reverse dummy og skvis. De stikker hjerteress og stjeler en hjerter med spar K. Så inn på spar Kn. og ny hjerterstjeling, og deretter gjentar De operasjonen. Stillingen er nå:

♠ 8 2
♥ Ingen
♦ 8 7 5
♣ 9 4

Likegyldig

	N	
V	Ø	
	S	

♠ Ingen
♥ Ingen
♦ K D Kn
♣ K D Kn x

♠ 6
♥ Ingen
♦ E 10 3
♣ E 8 5

(Motpartens trumf må selvfølgelig ikke sitte verre enn 2—1, eller alle 3 hos Vest. I så fall tar De selvfølgelig finesen.)

De trekker nå spar og stikker på bordet, Øst legger kløver. Så nok en spar, og Øst er ferdig. La oss si han legger kløver (likegyldig). De legger da en ruter, slår esset og en kløver til, og Deres siste kløver er godspilt, med ruteresset som inntak.

Følgende oppnådde score for desemberkonkurransen.

3 poeng:

Stanley Boe, Larvik, Magnus Dahl, Sinsen, M. Didriksen, Bardu, Tormod Gjestland jr., Herøya, Birger Johansen, Drammen, Harald Lund, Lilleaker, John Mellbye, Bronnøysund, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg, Rolf Nilsen, Larvik, Finn Opsahl, Koppang, Anders Paulsen, Bygdøy, Olav E. Schionberg, Steinkjer, Leo Tvedt, Tyssedal.

2 poeng:

Reidar Aadne, Oslo, K. Aarskog, Fitjar, Kristian Arnesen, Narvik, Adolf Børstad, Namdalen, Kristen Hansen, Stub pr. Sandefjord, Trygg Eriksen, Bodo, Thv. Gran, Oslo, H. Gunnes, Skien, Halvor Holder, Steinkjer, Jon Helness, Oslo, Th. Iveland, Birketveit pr. Kristiansand S., Thorolf Larsen, Tyssedal, Nils A. Nilsen, Bodo, Håkon Oftedal, Oltedal, Trygve Oftedal, Oltedal, Odd Ravlo, Verdal, L. Stormbo, Oslo, Lorentz Strand, Tønsberg, Bj. Sunde, Florø, T. Sunde, Gartland, Kristian Svenning, Narvik, Håkon Tokle, Isfjorden, Torolv Tveiten, Lø om Steinkjer, Hans Wilk, Fredrikstad.

1 poeng:

J. Abrahamsen, Drøbak, Albin Bylund, Steinkjer, Per Bø, Fåvang, Jan Dorumsgård, Fetsund, J. Eimhjellen, Charlottenlund, Arvid Evjen, Oslo, Størker Gjertsen, Harstad, R. Hjelle, Bergen, Sigurd T. Johnsen, Tønsberg, Olav Kjerpeseth, Arnes, Telemark, Oluf Larsgård, Aust-Torpa, Asbjørn Johs. Lundh, Oslo, Thorbjørn Nilsen, Strømmen, Bjørn Pedersen, Hjellum, Magne Skrede, Elverum, Bj. Sylvin, Oslo, Hans Thiis, Notodden, Lucy Vedeler, Oslo.

Ved loddtrekning ble 1. premie, 2 kortstokker i etui fra firma Emil Moestue A/S, Oslo, vunnet av Birger Johansen, Iver Juels gate 9, Drammen, og 2. pr., kr. 10,— i konserter, av Th. Gjestland jr., Herøya. Premiene blir sendt vinnerne i posten.

Resultatet av fjorårets konkurranse kommer i neste nummer.

Løsning av problemet.

Ved feiltagelse hadde Vest satt hjerter dame ved ruterne og spilte ut ruter K. Nord tar esset og returnerer 10'ern som Øst er nødt til å stikke og Syd trumfer. Så spilles kløver knekt, Nord lasjerer og Øst kommer inn. Retur i farge gir spilleren det ekstra sticket gratis, han returnerer derfor spar 4. Nord tar med damen (!), så spilles ruter 9 og kløver ess (Vienna coup i to farger!) og så spar til bunns. Fra Nord kastes to hjerter og på den siste spar blir det tosidig skvis.

„Norsk Bridge Magasin” 1947

„NORSK BRIDGE MAGASIN” har helt fra det ble stiftet utkommet med 10 nummer i året. Man fant det praktisk å sløyfe magasinet i 2 av sommermånedene.

Men den stadig stigende interesse for bridge i vårt land har gjort at det nu er behov for et bridge-magasin som utkommer hver måned i året.

Fra vår store abonnements- og lesekrets har vi særlig ifjor sommer, mer enn noensinne, merket at de har savnet sitt bridge-organ.

Forlaget har derfor besluttet at „NORSK BRIDGE-MAGASIN” i 1947 skal utkomme med et nummer hver måned, ialt 12 nummer.

Tross de store, økede utgifter til papir, trykning, porto m.m. blir kontingenten kun kr. 8. — pr. år. Løssalg kr. 0.80.

A. M. HANCHES FORLAG
KONGENSGATE 4, OSLO

Herr Edv. Kvisvik
Boks 134
Asker

Norgesmesterskapet 1947.

(Forts. fra s. 2.)

- 130 Moss Br.kl. — Tønsberg Br.kl.
- 131 Krødsherad Br.kl. — Tønsberg Br.kl. Drammen.
- 132 Hamar Br.kl. — Gjøvik Br.kl.
- 133 Strømmen Br.kl. — Jessheim Br.kl.
- 134 Stratos, Kolbotn — Askim Br.kl.
- 135 Grålum Br.kl. — Selbak Br.kl.
- 136 Tofte Br.kl. — Bridgekameratene, Oslo.
- 137 Oslo Handelsstands Forening — Coups, Oslo.
- 138 Kongsvinger Br.kl. — Singelton, Oslo.
- 139 Ruter To, Oslo — Golia Br.kl.
- 140 Kløverknekt, Oslo — Progress, Oslo.
- 141 Astra, Oslo — Spares, Oslo.
- 142 Forcingklubben, Oslo — Faresonen, Oslo.
- 143 K. N. A., Oslo — Forsikringsfunksj. Br.-klubb, Oslo.
- 144 Rex, Oslo — Blommenholm Br.kl.
- 145 A. B. C., Oslo — Hjerterknekt, Oslo.
- 146 Sarpsborg Br.kl. — Horten Br.kl.
- 147 Fellows, Oslo — Sinsen Br.kl.
- 148 Systemklubben, Strømmen — Buff, Oslo.

Brev fra leserne.

Hvem har «syndet» mest av Nord eller Syd i følgende meldinger:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♣	1 ♥	1 gr.	pass
3 ♣	pass	pass	pass

når kortene er:

♠ Kn x
♥ K D x
♦ D Kn x x
♣ 9 x x x

	N	
V		Ø
	S	

♠ E K x x
♥ E Kn
♦ K x
♣ E K x x x

Vil De svare på dette i Norsk Bridge-magasins første nummer?

Ærbødigt

M. Bergersen.

Svar: Nord har størst feil. Etter makkers 3 kløver bør han regne med at det er utgang i kortene, han har solde 1½ HS og dobbelt stopper i hjerter. Personlig ville vi sagt 3 grand, det må være store sjanser for utgang når makker kan hoppmede, og K D x gir løfte om 2 hjerterstoppere.

Imidlertid vil vi også påtale Syds 3 kl.

Når makker kan avgi en fri melding må utgang være opplagt, han skal derfor — med sine 5½ HS — kreve med 3 spar, ikke 3 kløver. På Nords plass ville vi da melde 4 kløver. Når Syd viser slik styrke bør det være en slemsjanse, og Nord må vise den gode tilpasningen til en kløverkontrakt. Syd bør da ikke gi seg før en sekser er meldt, i rober vil vi havne i 6 kløver, i turnering i 6 grand.

R. B.

I nr. 10 — 1946 leste jeg med interesse «Spill jeg husker» av T. Zachariasen.

Et spørsmål, herr redaktør, vedkommende dette spillet:

♠ 8 6 ♥ K 10 9 6 2 ♦ E 10 9 8 5 ♣ 8	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ D 9 5 2 ♥ 8 5 3 ♦ Kn 3 ♣ K 6 5 4
	N										
V		Ø									
	S										
♠ K Kn 3 ♥ E D Kn ♦ K D 4 ♣ E D 10 7											

Det var spillet av kløverfargen fra Nord etter inntak på sp. E som interesserte meg. Kontrakten var 3 grand.

Det slo meg at — om nå Øst hadde hatt kl. 8 i stedet for kl. 6, ville spilleren etter den anførte spillemåte gått bet hvis Øst stikker kl. 9 med kl. K. Nord hadde først tatt kl. Kn og Syd hadde lagt kl. 10.

Jeg la korten opp for å eksperimentere. Da fant jeg — som jeg tror — safety play av en slik hånd, hvor alle Nords inntak er borte, og mellomhånden kan ha K 8 x x. Først kl. 9 fra Nord. Flirer Øst, legger Syd kl. 7. Nord fortsetter med kl. Kn, Syd legger tieren, og Nord er fremdeles inne til ny saks. Men begynner Nord med kl. kn, og Syd legger kl. 10, kan Øst stikke mel kl. K, og får senere stikk for kl. 8.

(Jeg håper herr Zachariasen ikke finner dette frekt eller pirkete. Jeg synes det var en situasjon av interesse.)

Thomas Iveland.

Herr Ivelands betraktninger er helt korrekte. Varianten var imidlertid ikke kjent på den tiden da spillet forekom, idet den første gang ble påvist i en artikkel i «Bridge World» i 1939. (Vi husker dessverre ikke forfatteren navn.) Midsem har også nevnt dette poeng i de siste utgavene av «Spillet i bridge».

Det er hyggelig at leserne følger så godt med i bladet, og vi takker herr Iveland både for dette innlegget, og for de mange pene ord som han skriver om magasinet i det samme brevet.

R. B.